

București, 26 martie 2015

„Părinții sunt educatorii primari ai copiilor lor, inclusiv în chestiuni legate de sexualitate.” Conferințele Antoniei Tully în România

- Comunicat de presă -

Pe 16, 17 și 19 martie, Antonia Tully, coordonatoare a Proiectului „Safe at School” (În siguranță la școală) din Londra, Marea Britanie, a ținut un ciclu de conferințe la București și Timișoara despre nocivitatea orelor de educație sexuală pentru copii. Tema conferințelor sale a fost: „Educația sexuală și sexualizarea copiilor. Situația din Marea Britanie”. Organizatori: Asociația provita Media, Asociația PRO VITA filiala București, Asociația Medicilor Catolici din București, Asociația Darul Vieții.

Evenimentele au fost organizate în contextul în care în România se pune tot mai insistent problema introducerii educației sexuale ca materie obligatorie în școli. Deși nimeni nu contestă necesitatea îndrumării copiilor într-o lume în care sunt supuși unui bombardament informațional continuu, se pune întrebarea **cum** și **cine** are această sarcină. Trebuie educația sexuală să însemne studierea explicită a aspectelor referitoare la actul sexual și contracepție, sau să se concentreze pe impactul moral și sufleteș al intimității, mai ales al intimității prea timpurii? Ar trebui ca aceste aspecte să fie „standardizate” și lăsate în grija funcționarilor statului sau ar trebui să fie o preocupare a părinților, care cunosc cel mai bine gradul de dezvoltare psiho-emoțională al copiilor lor?

Iată întrebările la care este chemată să le răspundă părinților din România d-na Antonia Tully, folosind experiența Marii Britanii, una din țările în care educația sexuală se face de timpuriu.

Pe parcursul celor trei conferințe, dna Tully a abordat chestiuni despre modul de predare a acestor ore, pretextele ce stau la baza promovării acestei materii în școli, impactul asupra copiilor și ce putem face noi, părinții, în rolul de educatori primari în protejarea copiilor de astfel de ore. Domnia sa s-a referit în principal la programa școlară pentru copiii de 5-11 ani din Marea Britanie.

Iată principalele idei care se desprind din conferința dnei Tully:

1. În școlile din Marea Britanie, în prezent, se folosesc materiale grafice explicite, pentru a învăța copiii despre relațiile sexuale. Părinții sunt excluși, lor nu li se arată nimic din ceea ce se predă la ore. Iar copiii sunt traumatizați.

Spre exemplu, programul „Living and growing” (Creștere și dezvoltare) le prezintă copiilor de 5-11 ani organele lor sexuale și le face cunoscut copiilor cu acestea; îi introduce în ceea ce înseamnă actul sexual; normalizează relațiile sexuale la copii.

2. Impactul acestor ore asupra copiilor: este o intervenție brutala in inocența și intimitatea copilului. Toata rezerva naturala a copilului de respingere fireasca a chestiunilor sexuale este destabilizata și distrusa. Este contrar dezvoltarii normale a copilului. Copilul se simte prins intr-o capcana intre școala și familie, pentru ca una i se spune acasa și complet alta la școala. Odata ce imaginile sexuale sunt așezate, prin aceste ore, in mintea copilului, nu i le mai poate scoate nimeni de acolo.

3. Cum sunt tratați părinții: Școlile nu arata toate materialele de educație sexuala părinților. Practic, părinții sunt ignorați de catre factorii de decizie. Din aceasta cauza, părinții se gasesc in conflict cu școala. Școala pune accent pe „experți instruiți”, care le vorbesc copiilor despre sexualitate și relațiile sexuale. Mass-media perpetueaza mitul ca părinții nu pot și nu vor sa vorbeasca cu copiii lor despre sexualitate și chestiuni care țin de sex. Exista insa mulți părinți care au inceput sa ia atitudine față de aceasta abordare a școlilor.

4. Pretextele pentru mai multa educație sexuala in școli și chiar presiuni pentru obligativitatea acesteia sunt: reducerea sarcinilor la tinere; protejarea copiilor de abuzul sexual și, mai nou, combaterea harțuirii homofobe. Totuși, nu exista nici o dovadă că educația sexuală reduce sarcina la adolescente. În Marea Britanie a avut loc o scădere în ansamblu a sarcinii la adolescente din 2008, dar acest lucru se datorează: utilizării mai intense a contracepției de lungă durată; imigrării; duratei mai lungi de școlarizare a copiilor; declinului, in paralel, al abuzului de alcool și de droguri. Nu există nici cea mai mică dovadă că educația sexuală ar contribui la această scădere.

De asemenea, **nu există dovezi că copiii care nu primesc educație sexuală sunt mai vulnerabili la abuzul sexual asupra copilului; ba dimpotrivă, l-ar putea trece cu vederea.** În ultimele trei mari scandaluri de abuz sexual din Marea Britanie, s-a constatat, în urma rapoartelor făcute, că lucrătorii medicali care ofereau contracepție fetelor de 13 ani treceau cu vederea abuzul. Ei erau preocupați mai degraba sa le respecte acestor copii drepturile lor sexuale, decat sa se intrebe de ce aveau nevoie aceștia de atata contracepție. Referitor la intimidarea homofoba, la fel, nu exista nici o dovada ca exista o intimidare din cauza orientarii sexuale. Ei se pot tachina unii pe alții din cauza ca sunt prea grași, prea slabi, au parul roșu, poarta ochelari etc. dar nu cu privire la orientarea sexuala, pe care copiii nu o iau in seama la aceasta varsta. Intimidarea homofoba este doar o perdea de fum in spatele careia se promoveaza homosexualitatea din clasele primare.

Care ar fi abordarea buna, propusa de dna Antonia Tully?

- **Părinții sunt experți in învățarea propriilor lor copii despre chestiuni ce țin de sexualitate**
- **Școala trebuie sa sprijine și sa incurajeze părinții in acest rol**
- **Nu trebuie sa existe nici un fel de prezentare a activității sexuale la clasa**

Filiala din București a Asociației “Pro-Vita pentru născuți și nenăscuți” este o organizație civică non-profit, independentă și nepartinică, al cărei scop este afirmarea valorilor vieții persoanei umane încă de la concepere, ale familiei și ale vocației parentale.

Informații suplimentare pentru presă: www.provitabucuresti.ro/presa, tel. 0728 673 673, fax 031 815 27 80, provitabucuresti@yahoo.com